

VŠÍMEJME SI MALIČKOSTÍ, PŘÍRODA JICH SKRÝVÁ DOSTI

"Masarykova (dračí) studánka" – památka stále připomínaná

Pod vrcholem hory Zvičiny se nachází u červené turistické trasy malebná studánka. Pochází z roku 1923 a k její sochařské výzdobě neodmyslitelně patří drak, který v balvanech hlídá pramen čerstvé vody. Kamennou saň vytesali žáci sochařské školy v Hořicích pod vedením svého pana učitele. Studánka vypadá na první pohled jako malá skalka složená z kamenů. Uprostřed sedí drak, mohl by se klidně jmenovat Zvičiňáček. Má zelenou barvu, kulatou hlavu, červené oči a velké zuby. Z těla mu vyrůstají ohromné tlapy. Studánka s tímto strážcem je po celý rok udržovaná, protože leží na místě, které je hodně navštěvováno turisty. Možná se kolem ní kdysi procházel i pan prezident Masaryk...

(NELA JEŽKOVÁ)

Poutní místo "U Studánky" – památka znovuobjevená

Tato památka nás zavede do vesnice Kocleřov na Královédvorskú. Příběh poutního místa U Studánky začíná v létě r. 1848. Slepé ženě se vracel stále stejný sen a ona tvrdila, že se na určitých místech nachází pramen léčivé vody. Tak se tedy hledalo, až se našlo. Pramen byl na světě a jeho voda ženu zázračně uzdravila. Od té doby tam udělali malou studánku. Roky plynuly a na pověst i na studánku se začalo zapomínat. Naštěstí se nedávno díky dobrým lidem proměnila na známé poutní místo, které zdobí kaple Božského srdce Páně.

Doporučuji všem, aby se přijeli podívat. Je to nádherný koutek našeho kraje.

(DANIEL HAVEL)

"Janská studánka" – památka zapomenutá

Janská studánka se nachází v lese u obce Kocbeře. Poblíž ní jsou Šporkovy hraniční kameny s letopočty, které stojí za zamyšlení. Hrabě Špork totiž v letech, které jsou památně vyryty do kamenů, již dávno nežil. Kousek od studánky leží i malý vojenský hřbitov z roku 1866, vzpomínka na bitvu o Trutnov a jediné vítězství rakouských vojáků.

A jak památka vlastně vznikala? V roce 1506 nechal vystavět hrabě F. A. Špork lázně s kaplí sv. Jana Křtitele. Po tomto světcu se pojmenovaly lázně i pramen. Kaple byla později zbourána a zvon byl přemístěn do kostela ve Dvoře Králové nad Labem. Ale to nebyl konec. V šedesátých letech minulého století areál ještě žil. Konaly se tu dětské tábory, provozovala se tu pověstná restaurace a vystavělo se zde i koupaliště. Dnes již bohužel delší dobu tato památka chátrá a rozpadá se. Je to velká škoda. Ve studánce je prý léčivá a pitná voda. Pokud by se ruina opravila, vyčistilo a zrenovovalo se okolí pramenu, turistické značky by si

samy našly cestu, aby doprovodily návštěvníky až sem. Pro děti by tu mohlo vzniknout dřevěné pexeso, pro dospělé naučná stezka o tom, jak to tu dříve vypadalo. A kdo ví, třeba by se otevřely opět i lázně...

(TOMÁŠ BOURA)

A takových míst máme kolem sebe spoustu. Až půjdete příště na procházku, rozhlédněte se. Třeba právě ten malý nenápadný pramínek u cesty má také svůj příběh . . .